

[Kaj Hansen.]

jestoppet. Det skal løbe i 3 måneder. Nu skal man jo ikke glemme, at forud for disse 3 måneder er gået mange og store huslejeforhøjelser. I de private udlejningsejendomme har man nu fået to gange huslejeforhøjelser. Først sidste år den helt store del, og hvad der i øvrigt manglede, har man fået i år.

Hvad det almenyttige byggeri angår, har de, der bor i disse lejligheder, fået pålagt en særskat. Det er endvidere sådan, at de trues af voldsomme huslejeforhøjelser på grund af bortfald af driftsstøtteordninger, på grund af aftrapningen af rentesikring, det, vi nu kalder højrentebyggerierne. Det er symptomatisk, at disse dybt alvorlige husleje problemer har forligspartierne ikke taget stilling til. Der foreligger ikke noget forslag, der foreligger ingen planer om, hvilke hensigter man har på dette område.

Og derfor må jeg sige, at skulle man sige noget positivt om det huslejestop på 3 måneder, så skulle det være, at nu kunne det medvirke til at inspirere lejerne, såvel i det private udlejningsbyggeri som i det almenyttige boligbyggeri, til en stor og stærk lejerbevægelse – og gerne understøttet af fagbevægelsen – som går ud på at få gennemført et huslejestop af betydelig længere varighed end det forslag, som vi her har set.

Og så vil jeg gerne sige: hvad er hovedårsagen til, at kommunisterne går imod dette lovforslag? Det er, at vi vender os kategorisk imod den politik, som søger at binde arbejderne, men helt freder de skattefrie millionærer, de store arbejdsfrie værdistigninger og profitterne. Og dette forslag vil end ikke mildne luften for de arbejdsløse. Tværtimod. Og det kan heller ikke forventes, at det bedrer valutastillingen. Da forslaget samtidig fjerner den sidste demokratiske ret for lønarbejdernes medbestemmelse om prisen på egen arbejdskraft og vil forhindre lønfremstød, er det helt oplagt, at vi må stemme imod et sådant forslag.

Hvad er det så i øvrigt, der er lagt op til? Det, der er lagt op til, er i virkeligheden både en politisk og en økonomisk katastrofe sidst i februar måned, hvor denne lovgivning udløber, og hvor det samtidig er sådan, at augustforligets lønramme på 2 pct. skal træde i kraft. Hvis der ikke skulle ske noget inden sidst i februar, vil der i hvert fald ske en hel del på det tidspunkt.

Knud Jespersen (DKP):

Jeg skal allerførst gøre bare et par principielle bemærkninger. Hele det lovkompleks, vi behandler, hører sammen med det fjerde indgreb i eksisterende overenskomster, dvs. det fjerde demokratiske angreb på fagbevægelsens hævdvundne rettigheder. I sin tid var der et menneske, der sikkert ærligt erklærede, at engang skulle man tale så højt om økonomisk demokrati, at det trængte ind i Arbejdsgiverforeningens lokaler, og så lagde jeg mærke til, at hr. Kjeld Olesen i dag har fundet ud af, at den måde, man skal trænge ind på, det er med 2 pct. lønforhøjelser og stor venlighed over for de lavtlønnede, men så heller ikke mere.

Jeg hører med stor interesse på en diskussion om økonomisk demokrati, når man samtidig begrænser demokratiet, på al den tale om den ansvarsfuldhed, man har, når man samtidig optræder ansvarsløst over for de arbejdsløse, på denne realpolitiske holdning, jeg henviste til under første behandling, og som hr. Kjeld Olesen ikke anfægtede, om, at dette her vil koste arbejderne ca. 5 mill. kr., at det vil virke på meget kort sigt, at det følger i kølvandet af, at man for halvandet år siden afviste et kommunistisk forslag om at stoppe huslejeforhøjelserne. Dengang kunne socialdemokratiet ikke deltage. Dengang afviste man også at give folkepensionister 10 pct. mere, men nu, hvor venstre og konservative kommer, så kan hr. Kjeld Olesen og statsministeren finde en helt ny realpolitik, en ny realpolitik, der igen fordømmer de fattige.

Jeg skal bare tage ét eksempel, eksemplet på, hvad man har i løn, når man er lavtlønnet. Det var hr. Kjeld Olesen, der tog det op. Ja, det er sikkert interessant for de lavtlønnede at høre. Hvis nu man skulle komme ud i en valgkamp, så kommer hr. Kjeld Olesen og regeringen til at føre valgkamp på, at man har gjort, hvad man kunne, for at de ikke skulle få så meget som 1 kr. mere i timen i al fald i 3 måneder.

Først forhindrede man dem i at være medbestemmende, dernæst pålagde man dem byrder, så lavede man et augustforlig, der sagde 2 pct. i fremtiden, og så holder man en tale, hvorefter man forklarer, at dette er nødvendighedens lov fremkaldt af oliearbejderne.

Når hr. Kjeld Olesen siger, han har respekt for de faglige demokratiske sammensatte forsamlinger, så vil jeg lige gøre opmærksom på,